

ność jest utrzymywana przez rozwój zasad i procedury włączania gatunków do załączników oraz przez stosowanie tych zasad i procedur przez wszystkie Strony.

W New Delhi, wspólnie z Kanadą, proponowaliśmy kryteria włączania i wyłączenia gatunków „podobnych”. Było to zgodne z naszą obawą, iż masowe włączanie zwierząt i roślin zarówno w celu gromadzenia danych (co nie stanowi właściwej podstawy do włączenia), jak i w celach „podobieństwa” tam, gdzie nie byłoby to uzasadnione, osłabiłoby tylko integralność załączników i mogłoby służyć jako podstawa do przyjęcia tak zwanej koncepcji odwrotnego włączania. Mocno popieramy rozwój i używanie podręczników identyfikacyjnych dla zmniejszenia problemów związanych z kontrolą handlu zwierzętami „podobnymi”. Poważnie kwestionujemy legalność, administracyjną celowość lub możliwość odwrotnego włączania i wierzymy, iż jest to minimum i wymaga wielu dalszych badań.

Wierzymy, że należy poświęcić uwagę lepszej jakościowo współpracy władz krajów importujących w odniesieniu do zatrzymywania ładunków wszelkich dzikich gatunków sprzedawanych z naruszeniem prawa krajów eksportujących. Podczas gdy Stany Zjednoczone posiadają ustawodawstwo umożliwiające zatrzymanie takich ładunków, większość państw nie posiada go. Włączenie dużych grup gatunków do załącznika II pomaga zaradzić temu problemowi, ale za cenę zmniejszenia integralności załączników. Sugerujemy szersze stosowanie załącznika III do kontroli nielegalnego handlu okazami, które nie spełniają w pełni kryteriów niezbędnych do objęcia ich załącznikiem II.

Postanowiliśmy nie zgłaszać zastrzeżenia do zmiany w sprawie włączenia Psittacines, ponieważ wierzymy, iż istnieją lepsze rozwiązania naszych rozbieżnych punktów

widzenia. Uważamy również, iż zgłaszanie zastrzeżeń komplikuje zarządzanie organom administracyjnym i funkcjonariuszom oraz utrudnia stosowanie konwencji osobom zajmującym się legalnym handlem. Jednakże prosimy o rozważenie naszych obaw w kontekście zarówno 10-letniego przeglądu załączników, postulowanego w czasie sesji w New Delhi, jak i przygotowań do czwartej sesji Konferencji Stron.

Oczekujemy dalszych dyskusji na ten temat i na inne tematy w czasie najbliższych lat we wzajemnej współpracy, aby konwencja stała się celowym i skutecznym narzędziem ochrony dzikich zwierząt i roślin.

Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej:

Zasięg terytorialny obowiązywania Konwencji o międzynarodowym handlu dzikimi zwierzętami i roślinami gatunków zagrożonych wyginięciem obejmuje: Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, Wyspę Guernsey, Wyspę Jersey, Wyspę Man, Bermudy, Brytyjskie Terytorium Oceanu Indyjskiego, Brytyjskie Wyspy Dziewicze, Falklandy, Gibraltar, Hong Kong, Montserrat, Pitcairn, Św. Heleny oraz terytoria zależne: Wyspy Wniebowstąpienia, Tristan da Cunha i Kajmany.

* * *

Jednocześnie podaje się do wiadomości, że informacje o państwach, które w datach późniejszych staną się Stronami powyższej konwencji, można uzyskać w Departamencie Prawno-Traktatowym Ministerstwa Spraw Zagranicznych.

Minister Spraw Zagranicznych: *K. Skubiszewski*

114

UMOWA

między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Kanady w sprawie popierania i wzajemnej ochrony inwestycji,

podpisana w Warszawie dnia 6 kwietnia 1990 r.

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 6 kwietnia 1990 r. została podpisana w Warszawie Umowa między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Kanady w sprawie popierania i wzajemnej ochrony inwestycji w następującym brzmieniu:

UMOWA

**między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej
a Rządem Kanady
w sprawie popierania i wzajemnej ochrony inwestycji**

Rząd Rzeczypospolitej Polskiej i Rząd Kanady, uznając, że popieranie i wzajemna ochrona inwestycji inwestorów jednego Państwa na terytorium drugiego Państwa będzie prowadzić do ożywienia inicjatyw gospodarczych i do roz-

woju współpracy gospodarczej między obu Państwami, zwanymi dalej „Umawiającymi się Stronami”, uzgodniły, co następuje:

Artykuł 1

Definicje

W rozumieniu niniejszej umowy:

- a) określenie „terytorium” oznacza odpowiednio terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub terytorium Kanady, jak również te obszary morskie, w tym dno morskie